

[Sigsgaard.]

sammenblandet dem. Det ligger altså sådan, at der desværre i loven om teknisk samarbejde med udviklingslandene også findes bestemmelser om økonomisk støtte til lignende formål, som omhandles i loven om Danmarks erhvervsfond. Ved en anden lejlighed kan vi tage op, om det overhovedet er rimeligt. Det er § 9 i denne lov, det drejer sig om; og om den overhovedet hører hjemme i u-landsbistandsloven, er en anden sag. Men jeg må dog fastholde, at der faktisk af Danmarks erhvervsfond ydes støtte også til eksport til og investeringer i de områder, som jeg nævnte; jeg tror, tallet er 4 mill. kr. for 1968-69 for Sydafrikas vedkommende og væsentlig mindre for de portugisiske koloniers vedkommende.

Til spørgsmålet om, at man kan finde oplysninger om landene i eksportkreditrådets beretning, vil jeg sige, at det er rigtigt, men det er f. eks. ikke muligt i det materiale; jeg har kunnet få forelagt, at få bekræftet eller afkræftet oplysningen om, at støtten vedrørende Angola bl. a. er gået til Højgaard & Schultz' havneanlæg. Det fremgår ingen steder, det kan man ikke få oplysning om, og det, jeg bl. a. ønskede at påpege, var, at dér er folketingset egentlig sat temmelig meget ud af spillet, det er gjort meget vanskeligt for os at anlægge en politisk vurdering på disse forhold. Hvis ikke det vil være muligt over for folketingsudvalget at give nærmere og konkrete oplysninger om, hvad det er for projekter, man støtter, hvad det er for en eksport, der er tale om, vil det desværre nok også blive svært for folketingsudvalget virkelig at tage stilling til lovforslaget.

Må jeg så sige, at desværre ligner dette forslag ikke de lovforslag, som handelsministeren plejer at fremsætte. Det er meget dårligt oplyst. De oplysninger om lande f. eks., som man altså kan skaffe sig, må man finde i eksportkreditrådets beretning, som man måske har gemt i sit bibliotek, og som man ellers kan rekvirere, men det havde været naturligt, at et lovforslag som det, der her er tale om, og som ikke er ubetydeligt, havde været ledsaget af noget mere fyldige oplysninger.

Endelig er der spørgsmålet om præmierne og skatteydernes penge. Der ligger det, så vidt jeg ved, sådan, at de præmier, virksom-

hederne betaler, er fradragsberettigede, og deri ligger der altså et vist og ikke helt ubetydeligt tilskud fra skatteyderne til denne ordnings opretholdelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om universiteternes styrelse [af Morten Lange og Orla Møller].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 46) findes i tidenden sp. 803, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 331).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Knud Nielsen: Socialdemokratiets ordfører i denne sag, hr. Orla Møller, sagde under første behandling af dette lovforslag, at vi skulle få skabt de bedst mulige betingelser for den nye styrelseslovs start, og at det er en politisk afgørelse, der sigter på fremtiden og på arbejdsroen på universiteterne. Fremsettelsen af dette lovforslag var ment som en fremstrakt hånd til regeringen og som et oprigtigt forsøg på at undgå en konfrontation på universiteterne.

Udvalgsarbejdet var en skuffelse, den fremstrakte hånd blev slået til side. Der blev ikke vist mindste forhandlingsvilje fra regeringspartierne side. Den politiske vilje til at nå en løsning var simpelt hen ikke til stede.

Under udvalgsarbejdet fik vi efter anmodning en udtalelse fra professor Bent Christensen, der bekræfter hele den uklarhed, som omgiver sagen. Det siges bl. a. i